

A vacsora

(Plátói poly-mono-dialóg)

Szokrátesz: Mondátok ti vala nékem, szép athéni ifjak, hogy gyomrotok ürességét megszüntetendő, és mivelhogy estebéd ideje közeleg amúgyis, örömet okozna nektek kideríteni hiányérzetetek okokat és az arra való orvoslatosság módozatait. Helyesen fejeztem ki szavakban köözerzetetetek mibenlét?

Kaciphantos: Helyesen.

Szokrátesz: (folytatva) Ám mivelhogy testünk kettős természetű, s amaz anyagoknak, amelyeket felülről belejuttatunk, ugyanmintcsak kettős természetűeknek kell legyenek, névleg szilárd és cseppfolyós, amiképpen a föld, amiből Zeüs teremtette fajtánkat úgyszintén folyóvizekkel keresztülkasulszabdálvák, nemdebár?

Szifón: Dedebar.

Szokrátesz: (folytv.) De vajjon ennétek-e egyáltalán, bármily szemet gyönyörködtető a tál és a pohár kettős-kettős halmaz-állapotú, másszóval ételt-italt tartalmazó homorúsága, ha az evés aktusát megelőzőleg nem támadna-e fel bennetek az éhség és szomjúság kettős ösztöne, mintahogy vizek nem létezhetnek földből álló meder sempedighahogy földek nem teremhetnek ékesen zöldellő növényeket talajvizek nélkül? Hogyan vélekedtek erről?

Protón: Hogyne.

Szokrátesz: (flyttv.) Következésképpen belső ingereink nélkül nincs evés, mindamilyeténképpen szomjúhozás nélkül sem nem van ivás, melyek ha ki nem elégítetnek, az a gondolkodásra való képtelenségben nyilvánul meg, amely másodlagos prioritású a test alantas ösztöneihez gyanánt, avagy nem-é?

Kotón: Hajjaj.

Szokrátesz: (ftv.) De nincsen-é ellenmondásban egyrészt állati, másrészt isteni természetünkkel, miszerént ha a disznócsülök képzelelkünk délibábjára nem vetülne fel, akkor vajjon mily disznócsülök kerülhetne anyagi világunk asztalára, ha már a disznócsülök eszméje nem létezne függetlenül gyomrotok savaitól, mely az azért való ágaskodásában gyomrotoknak falát marja. Van ez nektek kézenfekvő?

Gyomorkorgosz: Kézen.

Szokrátesz: (fv.) Miszerint a disznócsülök, mint a ma esti vacsora tárgyát és tartalmát képező identitás nem önkényes, hanem logikusan kínálgató megoldásnak látszana a mai vacsora asztalán mindannyiotokotöknek, ha jól értelmezem szavaim arckifejezésekre gyakorolt hatása által ihletett választomat. Imígyen van?

ABROSZ:

Szokrátesz: De mindazonáltal, ha a disznócsülök mennyei képzetéről valamiképpen kiderülne, hogy az csupán gyomorsavatok terméke és nem a mennyei képzet igaz értése, mert a mennyei képzet eredetileg szférák zenéjét, mint szilárd, és a hétfajta nektárt, mint cseppfolyóst sugalmazza nektek, (hasonlatosan a magasztos Zeüshöz, aki nélkül lényünk ké nem nemesedhetett volna az alacsony rög, amiből vétettünk) nemde bizony ti is szívesen mondanátok le az anyag bennetek megtestesült, földhözragadt vágyai kielégítéséről, minélfogva a disznócsülök és bor sajnálatos félreértése volt csupán a tudatunk felett szabadon lebegő és korgásunk-nak felfoghatatlan elő-léttől, nemde szívesen mondanátok le állati behabzsolásáról az eszmenélküli csülöknek és mohó, szférátlan bevedeléséről a nektár ízéhez apszolúte nem hasonlítható bornak, beszél-e helyesen szerintetek?

Lofosz: Hááát...

Szokrátesz: (f.) Következésképpenfogva a vacsora fontosságának aprioritása tévképzet, amire ha agyatokból messire úzítok, a vacsora maga is elveszti sürgősségének érzetét, minelképpen...

(még 43 oldalt beszél, mialatt tanítványok bólogatva éhenhalnak.)

1980. jún

Robert Zend, *Fából vaskarikatúrák* (Budapest: Magyar Világ Kiadó, 1993), 109-110

Copyright © Janine Zend, 1993, all rights reserved, reproduced under license

